

Integrering i GESTALTTERAPI

Mikael Sonne og Jan Tønnesvang: *Integrativ gestaltpraksis*. Hans Reitzels Forlag 2013. 239 sider, kr. 300.

BOGANMELDELSE

Bogen viser en ny vej til at arbejde med kompleksitet og helhed i menneskers liv. Den sammentænker de mest fundamentale grundprincipper fra gestaltterapien med en integrativ begrebsramme i Ken Wilbers kvadrantmodel. Forfatterne er psykologer, som gennem en år-række har udviklet og afholdt kurser i denne interventionspraksis, de kalder integrativ gestaltpraksis (IGP).

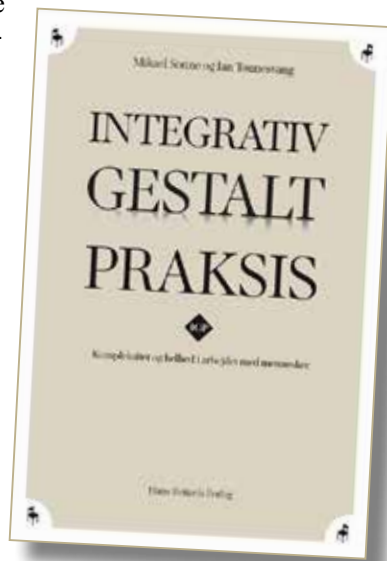
Bogen beskriver gestalttilgangens teoretiske grundprincipper som feltforståelse, organismebegrebet og gestaltdannelse bl.a. og er for så vidt tro med Fritz Perls beskrivelser, selv om han netop omtalte gestaltterapien som ateoretisk, men i stedet var fænomenologisk og oplevelsesorienteret.

Der henvises i bogen med en beskrivelse bl.a. til "gestaltterapiens klassiker *Gestalt Therapy – Excitement and growth in the human personality* (Perls, Hefferline & Goodman, 1973/1951) nok en anelse svært tilgængelig". Klassikeren var jo rent fænomenologisk og oplevelsesorienteret og dermed for mig i min tid som gestaltterapeutstuderende lige til at gå til.

Denne bog har også sine øve- og tænkebokse, som findes meget inspirerende. Sine steder har den også en stor teoretisk tyngde, hvor bogen bliver meget udfordrende og krævende. Den in-

tegrerer på imponerende vis ret forskellige og komplicerede teoretiske tilgange.

Der er et spændende kapitel om mange forskellige terapiretninger, der kan integreres i en IGP-ramme. IGP er således både en ramme og en praktisk tilgang. IGP kan også fungere som en forståelses- og arbejdsmodel i mange forskellige kontekster. Både inden for psykoterapi og i organisationsarbejde, coaching og pædagogik.



Bogens bagside lægger på eksistentialetisk vis op til, at metoden kan benyttes i arbejdet med menneskers livsudfordringer og ved vidensudvikling om menneskers livsprocesser. Den er således meget rummelig og favnende. For mig forekommer Wilbers kvadrantmodel visse steder dog så kompliceret og fortænkt, at hele verden skal tænkes med – alt skal rummes, så det kan efterlade én helt uden

overblik.

Bogen henvender sig ikke til begyndere. Den forekommer mig at være henvendt til studerende af denne særlige integrative metode. Desuden til praktikere af metoden, som kan have modellen som baggrund for forskning, hvilket hilses velkommen i disse tider med krav om evidens.

Majse Albeck
Psykolog, psykoterapeut MPF